

ת"פ 22683/07/13 - מדינת ישראל נגד אהרן אוהב ציון, אימן כראגה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2014

ת"פ 22683-07-13 מדינת ישראל נ' אוהב ציון ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא, סגן נשיאה	
מאשימה	1. מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אהרן אוהב ציון 2. אימן כראגה

החלטה - נאשם 2

לפניי בקשה מטעם התביעה לתיקון גזר דין שניתן על ידי ביום 02.09.14.

לטענת התביעה, במסגרת גזר הדין, הוריתי על ניכוי תקופת מעצרו של נאשם 2, החל מיום 03.07.13 ועד יום 15.10.13, כאשר בפועל, תקופה זו הובאה בחשבון במסגרת שיקולי הענישה, ובהסכמת הסניגורית, בתיק תעבורה אשר התנהל כנגד הנאשם בבית המשפט בחדרה בפל"א 4578-08-12 (להלן - התיק בבית המשפט בחדרה).

התביעה מפנה בהקשר זה לדברי הסניגורית, כפי שצוינו בפרוטוקול מ"ת 22704-07-13, כדלקמן:

"במסגרת התיק הלכנו לגישור אצל סגן הנשיא בחדרה, ושם הגענו להסדר שמרשי ישה במעצר עד תום ההליכים, עד ה-24.10.13. הוא כעת עצור בתיק הזה, מחודש חמישי הוא נכנס למעצר עד תום ההליכים, בסוף חודש 10/12 שוחרר למעצר בית, לאחר תסקיר של שירות המבחן אותם ערבים, לא הייתה הפרה. במסגרת הליך גישור ייחודי, מכיוון שהיו לו תנאים לפני כן באותה העבירה של נהיגה בזמן פסילה, הגענו להסדר גישור שעונשו יהיה בכך שייכנס מחודש חמישי למעצר עד תום ההליכים למשך 5.5 חודשים ב-24.10. אני עולה איתו לטיעונים לעונש ואז הוא יהיה משוחרר מהאולם".

עוד מפנה התביעה אף לאופן בו הוצג הסדר הטיעון בתיק בחדרה, שם ציינה התביעה כדלקמן:

"במסגרת הליך גישור הגענו להסכמה כי תיק מספר 4929-08-12, הנאשם יודה בו לאחר שהתיק יצורף לתיק זה, הנאשם יודה ויורשע. הטיעונים לעונש יידחו ל-6 חודשים כאשר עד אז ירצה הנאשם 7 חודשים ו-15 ימי מעצר. לאחר מכן, יוארך מאסר על תנאי לשנתיים נוספות, יוטלו עליו פסילה ל-12 חודשים במצטבר לכל פסילה אחרת וקנס 10,000 ₪. בזמן זה לא תתקבל כל בקשה לחלופת מעצר".

עמוד 1

התביעה ערה לעובדה, כי בסופו של יום באותו הליך בבית המשפט בחדרה, נגזר על הנאשם עונש מאסר מותנה, אולם למדה מכלל הנתונים, לרבות מדבריה המפורשים של הסניגורית, כי ברקע הסכמת התביעה שם להטלת מאסר מותנה (באופן שלא יופעלו מאסרים על תנאי בתקופה מצטברת בת שלוש שנים!) עומד הסדר ייחודי, לפיו הנאשם ישהה במעצר מרצונו, כסוג של חלף ענישה, וזו גם הסיבה לכך שגזר הדין לא ניתן במקום אלא נדחה במספר חודשים.

בנסיבות אלה, סבורה התביעה כי היה על הסניגורית לגלות עובדה זו לבית המשפט, שעה שטענה לעונש בפניי, שאז, תוצאת גזר הדין הייתה שונה.

הסניגורית מתנגדת לבקשה, כאשר לשיטתה, אין המדובר בבקשה לתיקון טעות קולמוס, אלא בבקשה לתיקון משמעותי בגזר הדין, המצויה בתחום סמכותה של ערכאת הערעור, ולא בתחום סמכותו של בית המשפט בדיון לפי סעיף 81(א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב) תשמ"ד - 1984 (להלן - **חוק בתי המשפט**). עוד ציינה הסניגורית, כי טרוניית התביעה כלפי התנהלותה אינה במקומה, שכן ההסדר הייחודי שגובש בבית המשפט בחדרה היה בידיעת התביעה, כך שאם התרשלה התביעה באי הבאת הנתונים לבית המשפט בתיק שבפניי, עליה להלין רק על עצמה.

סבורני כי מבחינה מהותית, הצדק עם התביעה. אותו הסדר ייחודי שגובש בבית המשפט בחדרה, במסגרתו נכנס הנאשם למעצר מיוזמתו לתקופה בת מספר חודשים (שהיא חלק מהתקופה הכוללת אשר נוכתה על ידי בגזר הדין על בסיס הטיעון כי המעצר היה במסגרת התיק שבפניי), היה חייב לבוא לידיעתי, שעה שגזרתי את דינו של הנאשם. ברי כי ככל שהייתי מודע לו, לא הייתי מורה על קיזוז תקופת המעצר, ולא הייתי מתחשב בתקופת מעצרו כנתון לקולא במסגרת אותה השוואה שערכתי בין העונש שהוטל על נאשם 1 לעונש שראוי להטיל עליו (וראה פסקה שלישית בעמ' 14 לגזר הדין).

במילים אחרות - התוצאה שיצאה תחת ידי בגזר הדין, נוכח העובדה כי אותם נתונים הקשורים להתחשבות בתקופת מעצרו בהסדר הטיעון הייחודי בבית המשפט בחדרה לא הובאו לידיעתי, הינה תוצאה הרחוקה מרחק ניכר מהתוצאה אליה הייתי מגיע לו כלל הנתונים הרלוונטיים היו מובאים לידיעתי.

לצד האמור לעיל, צודקת ההגנה כי המסלול המשפטי הנכון הוא מסלול ערעורי ולא המסלול הקבוע בסעיף 81(א) לחוק בתי המשפט, המגדיר טעות כ"**טעות לשון, טעות בחישוב, פליטת קולמוס, השמטה מקרית, הוספת דבר באקראי וכיוצא באלה**", וגזר הדין אינו לוקה בטעות מסוג הטעויות אליה כיוון סעיף 81(א) לחוק בתי המשפט, וכפי שאלה פורשו על ידי הפסיקה.

לאור האמור לעיל, אני דוחה את בקשת התביעה לתיקון גזר הדין וקובע כי המסלול המשפטי הנכון לבקשה הוא מסלול ערעורי.

ניתנה היום, כ"ז אלול תשע"ד, 22 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.

בני שגיא, שופט
סגן נשיאה